

Éjféli szentmise 2011.

Martirológium
Az Ige megtestesült

Liturgikus köszöntés

Bevezető

A liturgikus köszöntés után, szeretettel köszöntök mindenkit, aki velünk ünnepel. Szeretettel köszöntöm azokat a kedves testvéreket is, akik rokonaik karácsonyi meglátogatása alkalmából jöttek el ebbe a kis templomba karácsonyt ünnepelni. És őszinte tisztelettel köszöntöm a templomot csak ritkábban felkereső testvéreinket is.

E nap, ujjongó örömmel emlékezünk a világtörténelem egyik legcsendesebb és legtitokzatosabb pillanatára, amikor egy ártatlan csöppség pici testében, szegényes körülmények között, Földünkre lépett az Isten és megajándékozott szeretetével és békéjével.

Méltóbban erre emlékezni, ezt megünnepelni máshol nem lehet, mint kivilágított templomokban, a fenyőfákkal díszített szentély és betlehem elé sereglett, Istennek dicsőséget, embernek békességet éneklő hívő nép körében.

Hogy valóban méltóképpen ünnepelhessünk, és szívünket karácsonyi szeretet és békesség tölthesse be, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Evangélium után

Bár Urunk Jézus Krisztus születésének dátumát nem ismerjük pontosan, de az őskereszténykortól kezdve e napon ünnepli az egyház,

mint egyik legnagyobb ünnepet. Szent Ferenc az ünnepek ünnepeként tartotta a Megváltó születésének ünnepét. A karácsony mai formában történő megünneplése tőle származik. Ő állította fel az első betlehemet 1223-ban az itáliai Greccióban. A Greccio-i csoda óta, a betlehemállítás szokássá vált világszerte karácsonykor a templomokban és a köztereken.

Csak a felvilágosodás szellemében uralkodó II. József császár tiltotta meg 1782-ben kelt rendeletével a felállítását a Habsburg Birodalom templomaiban, így hazánkéiban is. De a népben már igen erős volt a születés körülményeire emlékeztető betlehemhez való ragaszkodás, hogy kénytelen volt a tiltást visszavonni.

De a Karácsonyt igazi tartalmától való megfosztási törekvés azonban állandósult e világban. Magyar földön is mondták Karácsonyt már évtizedeken át fenyőfaünnepnek. Napjainkban, pedig a nyugati világban egyszerűen csak greeting seasons-nak.

Az egyik ausztrál iskolában, pár évvel ez előtt megtiltották a karácsony iskolai megünneplését. Óriási volt a szülők részéről a felháborodás, a gyermekeik lelkét gazdagító élmények megfosztása miatt. Ezért a következő évtől kezdődően kötelezővé tették Karácsony iskolai megünneplését, a betlehemes játékot, karácsonyi énekek éneklését, az ünnep vallási tartalmának az ismertetését.

Nálunk évtizedeken át tartott az imént említett állapot. De ma már egyre inkább feloldódóban, s eltűnőben van. A közeli, nemegyházi isko-

la, évről évre szebbnél szebb karácsonyi koncertet ad templomunkban.

A hívő lélek pedig évről-évre egyre bátrabban jön a templomba és borul le a betlehemi jászol előtt, az abban fekvő betlehemi kisdéd előtt. Hogy kellő számban e, az vitatható.

A betlehemes ünnep lényege, hogy az egykori események átélése hozzásegítsen ahhoz, hogy az emberek saját szívükben is elkészítsék a jászolt, amelybe minden karácsonykor beleszülethetik az isteni kisdéd, aki hajléktalanul, nincstelenül jött a világra, magára véve minden emberi fájdalmat, nélkülözést, vagyis egy lett velünk e szent éjszakán.

Emlékezzünk hát Karácsony nagy titkára. Karácsony ugyanis, nem színes papírba csomagolt ajándék, cicomás bolti kirakat, arany, ezüst és gyémánt csillogását utánzó olcsó festék és üveg. Karácsony még csak nem is a karácsonyfa, sziporkázó villanygyertyáival, aranyzsinóron függő angyalaival. Mindez a valóságban nem egyéb, mint egy emlékezés, amit aprópénzre váltott föl az idők folyamán az emberiség mindentől hasznot teremtő kalmár-szellemé.

Hát akkor mi?

Karácsony az Úr Jézus születésének napja. Istenünk emberré lett, és végtelen szeretetében vállalta a mi sorsunkat. Bűntől Szabadítónk, Megváltónk lett. Örömet, üdvösséget hozott az embereknek. Hogy ne féljenek, és egy új világot építhessenek itt a földön. Isten országát.

Karácsony egy új világnézet, egy új filozófia elindulásának a nap-

ja, mely a múlt tanaival szemben meghirdette a szeretetet, mint gyógyító, jóvátevő, sikerre vezető és boldogságot biztosító isteni erőt.

Azóta több mint kétezer esztendő telt el, de az emberiség állásfoglalása a szeretet tanával szemben vajmi keveset változott. Templomok épültek ugyan a szeretet vallásának tiszteletére, s még a civilizált világ vezetőemberei is el-eljárnak ma is ezekbe a templomokba. De tetteik mögött ott található továbbra is az egymás elleni harc és gyűlölködés. A pénzvilág urai gyűlöletszítással irányítják országok és nemzetek politikáját. Ennek a melléktermékei: a mindennapos félelem, létbizonytalanság, szegénység, anyagi és erkölcsi csőd. Ezek kötözik gúzsba az emberiség lelkét, bénítják tehetlenné a jó szándékok csíráját, s kényszerítik rabszolgaságba az emberek millióit.

Addig nem lesz békeség ezen a földön, amíg a szeretet uralma el nem érkezik. Addig nem lesz igazság, boldogság, megelégedés ezen a földön, amíg az emberi cselekvés legfőbb mozgatóereje nem a szeretet. Mert a szeretet az egyetlen pozitív energiaforrás ezen a világon, mely jóvá tudja változtatni a rosszat, igazsággá az igazságtalanságot, békeséggé a háborúságot és szabadsággá a rabságot. S a Karácsony célja az, hogy ezekre ne csak emlékeztessen, hanem segítse is a szeretet és békeség világának a kialakulását.

Mi, egyébként, a magunk kis erejéből nem sokat tehetünk az egymást figyelembe sem vevő, szeretet nélküli, gyűlölködő világban a világ megváltoztatásáért. De meggyújtha-

tunk egy kicsi gyertyalángocskát, a magunk emberségének lángját a gyűlöletnek, elfogultságnak, irigységnek, közömbösségnek ebben a sötét éjszakájában. Kicsike tért világít meg csupán egyetlen pislogó lángocska ebben a nagy sötétségben.

De itt egy fénypont, és amott egy fénypont, s oda túl egy harmadik, meg egy negyedik; mégiscsak jelt ad arról, hogy emberek vagyunk, hogy a sötétség mélyén emberek is élnek, s hogy nincs veszve még minden. Hogy rajtunk, embereken múlik csupán: meggyújtjuk-e valamennyien a lelkünkben a karácsonyi szeretet lángját, vagy nem.

Ígérjük, hogy mi igenis meggyújtjuk valamennyien e fényt árasztó gyertyánkat, hogy eloszlassák e világ sötétségét, és Krisztus fényessége felragyogjon és világítson mindenütt e világban, családjunkban és hazánkban.

Amen

Elbocsátás előtt

Kedves testvérek!

A Betlehemi Kisdéd születésének megünneplése megörvendezett bennünket. Pár pillanat múlva hazatérnek otthonaikba és meghitt családi körben folytatják az ünneplést.

A templomból vigyék magukkal ennek a szent éjszakának minden örömét és békéjét. Adják ezt meleg szeretettel tovább, különösen az ágyhoz kötött betegeknek és az idősebb hozzátartozóiknak, akik nem jöhet-

tek el közénk együtt ünnepelni a templomba

És vigyenek magukkal szeretetünk szimbolikus jeleként szaloncukrot és falinaptárt is.

A falinaptáron látható kép és ima a boldoggá avatás előtt álló ferences vértanúkra emlékeztet

Kedves Testvéreknek, őszinte hálával mondok köszönetet a szép együtt ünneplésért, Prevoz Úrnak a martirológium szép énekléséért. És szeretettel kívánok rendi testvéreim nevében is, áldott szent Karácsonyt Kedves Mindannyiuknak.

És most fogadják az Úr áldását.

F. F.